

Okresní soud v Ústí nad Orlicí
Husova 975
562 17 Ústí nad Orlicí
podatelna@osoud.uno.justice.cz

Žádost o poskytnutí informací ve smyslu zákona § 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Žadatel: XY
Nar.: XXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
e-mail: XXXXXXXXXXXX@gmail.com

Vážení,
ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění, Vás žádám o zpřístupnění následujících výstupů orgánu veřejné moci:

Rozhodnutí, jímž byla ukončena věc sp. zn.: 3 T 44/2011

Ve smyslu § 17 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb. žádám o potvrzení předpokládané výše úhrady nákladů, budou-li účtovány. Informaci prosím poskytnout v písemné formě a zaslat na můj výše uvedený e-mail xxxxxxxxxxx@gmail.com.

Za poskytnutí výše uvedeného předem děkuji.

S úctou,

XY



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jiřího Procházky a přísedících JUDr. Stanislava Drdly a Jaroslavy Bednářové v hlavním líčení konaném dne 31.3.2011

t a k t o :

Obžalovaný **R** [redacted] **T** [redacted],
nar. [redacted] ve [redacted], bez zaměstnání, trvale bytem [redacted]
[redacted] s doručnou adresou [redacted], okres Ústí nad Orlicí,

j e v i n e n , ž e

dne 19.11.2010 ve večerních hodinách v Ústí nad Orlicí, okr. Ústí nad Orlicí, v baru Sklep odcizil z kapsy [redacted] klíč od vozidla zn. Audi 3, RZ [redacted] majitele [redacted] [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] zaparkovaného před barem, s vozidlem přesto, že není držitelem příslušného řidičského oprávnění a po požití většího množství alkoholických nápojů odejel do České Třebové, kde v ulici Kubelkova k němu do vozidla přisedl [redacted] a společně odjeli zpět na Ústí nad Orlicí, kdy na silnici č. I/14 u obce Dlouhá Třebová v důsledku vysoké rychlosti jízdy a požitého alkoholu při průjezdu mírné levotočivé zatáčky nezvládl řízení a vyjel vpravo mimo vozovku, kde vozidlo postupně narazilo do několika stromů a dopravního značení, přičemž jeho spolujezdec [redacted], nar. [redacted], posledně bytem [redacted], utrpěl zranění, na jejichž následky na místě zemřel, dále způsobil škodu na vozidle ve výši 89.700 Kč, čímž porušil ustanovení §§ 3/3a), 18/1,3, 5/2b) zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších předpisů, neboť ve vzorku krve odebraného dne 19.11.2010 ve 23.10 hodin bylo zjištěno 3,03 g/kg alkoholu,

t e d y

jednak

jinému z nedbalosti způsobil smrt proto, že hrubě porušil zákon o dopravě,

jednak

vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku a způsobil takovým činem havárii, větší škodu na cizím majetku a jiný závažný následek,

jednak

zmocnil se cizího motorového vozidla v úmyslu přechodně ho užívat.

T í m s p á c h a l

jednak

přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1,3 trestního zákoníku,

jednak

přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku,

jednak

přečin neoprávněného užívání cizí věci podle § 207 odst. 1 trestního zákoníku.

A o d s u z u j e s e

podle § 143 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody **v trvání tři a půl (3,5) roku nepodmíněně.**

Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje **do věznice s dozorem.**

Za použití § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající **v zákazu řízení motorových vozidel na dobu sedmi (7) roků.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra ČR, pobočka, se sídlem Hradec Králové, Wonkova čp. 1225 na náhradě škody částku 2.499,- Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním provedeným v hlavním líčení bylo prokázáno, že obžalovaný není držitelem řidičského oprávnění skupiny „B“, které by jej opravňovalo k řízení osobních motorových vozidel. Dne 19.11.2010 ve večerních hodinách nasedl jako spolujezdec do vozidla zn. Audi RZ [REDAKCE] majitele [REDAKCE], který vozidlo za účelem opravy svěřil [REDAKCE]. Tímto vozidlem [REDAKCE] zavezl obžalovaného do Ústí nad Orlicí

do baru „Sklep“, kde společně s dalšími známými konzumovali alkoholické nápoje. Obžalovaný konzumoval Semtex s vodkou. Již v předchozím průběhu večera obžalovaný navštívil restauraci „Sauna“ v České Třebové, kde vypil tři desetistupňová piva. V baru „Sklep“ došly obžalovanému peníze a proto požádal [REDAKCE], aby mu půjčil klíčky od vozidla Audi, ten odmítl, proto později obžalovaný bez vědomí [REDAKCE] vzal z kapsy jeho bundy klíčky a řídil vozidlo Audi z Ústí nad Orlicí do České Třebové do místa svého bydliště. Při odjezdu zpět obžalovaný potkal svého bratra [REDAKCE], který do vozidla usedl na místo spolujezdce s tím, že pojedou s obžalovaným zpátky do Ústí nad Orlicí. Obžalovaný vozidlo řídil po silnici č. I/14. U obce Dlouhá Třebová obžalovaný projížděl mírnou levotočivou zatáčkou rychlostí minimálně 140 km/hod. tedy rychlostí vyšší než byla rychlost mezní pro průjezd uvedené zatáčky na mokré vozovce, vyjel s vozidlem vpravo mimo vozovku, kde vozidlo postupně narazilo do několika stromů a dopravní značky. Spolujezdec obžalovaného [REDAKCE] na následky zranění na místě zemřel. Bezprostřední příčinou smrti poškozeného [REDAKCE] bylo zakrvácení dutiny hrudní při úplné trhlině hrudní srdečnice. Poškozený tak utrpěl závažná poranění hlavy, trupu i končetin. Vznikla tupým násilím o velké intenzitě, které působilo na pravou část obličejové části hlavy, pravou stranou hrudníku a břicha, pravou horní a dolní končetinu. To odpovídá tomu, že tělo se dostalo do kontaktu s vybavením interiéru, narazilo pravou přední částí a pravým bokem do pevné překážky. Smrt nebylo možné odvrátit ani poskytnutím okamžitého odborného lékařského zákroku. V krvi poškozeného bylo zjištěno 2,76 g/kg ethylalkoholu. Obžalovanému byla odebrána krev dne 19.11.2010 ve 23.10 hodin a metodou plynové chromatografie bylo zjištěno 3,03 g/kg alkoholu.

Obžalovaný doznal to, že uvedeného dne požíval alkoholické nápoje. Uváděl, že pil pivo, dále pak vodku se Semtexem. Doznal i to, že [REDAKCE] bez jeho vědomí vytáhl z kapsy klíčky od vozidla zn. Audi a řídil jej do České Třebové do místa bydliště, kde si vyzvedl peníze. Pak si pamatoval, že do vozidla přisedal jeho bratr. Po té si již nic nepamatoval. Připustil, že vozidlo asi řídil on podle toho, co je uvedeno ve spise.

Obžalovaný popisoval jakým způsobem trávil večer dne 19.11.2010. Uvedl, jakým způsobem se dostal do Ústí nad Orlicí, dovezl ho tam [REDAKCE] vozidlem Audi, které opravoval pro [REDAKCE]. Svědek [REDAKCE] popřel, že by vozidlo řídil z České Třebové do Ústí nad Orlicí, neboť v té době neměl řidičské oprávnění. Do Ústí nad Orlicí podle vyjádření svědka vezla obžalovaného a [REDAKCE] bývalá přítelkyně, auto zaparkovala u Komerční banky a po té s jiným přítelem odjela na chatu. To, že měl řídit vozidlo z České Třebové do Ústí nad Orlicí někdo jiný než [REDAKCE], se u hlavního líčení stalo novou skutečností, o které nikdo v přípravném řízení nehovořil a soudu se jeví nevěrohodnou. Svědek popisoval, že na vozidle [REDAKCE] dělal různé úpravy a měl domluvenu diagnostiku v Ústí nad Orlicí. Vozidlo bylo v pořádku, neprojevovaly se na něm žádné závady, které by měly vliv na řízení vozidla. Svědek [REDAKCE] rovněž potvrdil, že obžalovaný v baru „Slep“ popíjel alkoholické nápoje. Popisoval, která žádost obžalovaného o zapůjčení vozidla odmítl, až následně po té, co obžalovaný odešel, zjistil, že mu chybí klíčky od vozidla. Pokud jde o průběh dopravní nehody, na ten lze usuzovat z protokolu o ohledání místa činu, resp. z protokolu o dopravní nehodě, ze kterého je zřejmé kdy a kde k dopravní nehodě došlo, jaká byla dráha vozidla v době kolizní situace. Byla zadokumentována konečná poloha vozidla, jeho stav po nehodě. Podle závěrů znalce z oboru doprava Ing. Ivana Krejsy se vozidlo před střetem pohybovalo rychlostí vyšší, než byla mezní rychlost pro průjezd levotočivou zatáčkou za mokra, tedy nejméně 140 km/hod. Stav vozidla znalci znemožňoval zhodnotit a zcela jednoznačně zodpovědět otázku, zda řízení a brzdy u vozidla byly v pořádku. Uzavřel, že příčinou vzniku a příčinou nehody nebyl technický stav vozidla. Mechanismus brzd, řízení a plynový pedál před

nehodou s největší pravděpodobností byly funkční a bez závad. Příčinou vzniku nehody byl způsob a rychlost jízdy vozidla. Škoda na vozidle byla znaleckým posudkem určena ve výši 89.700,- Kč. Podle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie bylo zjištěno, že poškozený [REDAKCE] měl v krvi 2,76 g/kg ethylakoholu. Čas odběru krve obžalovaného [REDAKCE] soud zjistil ze zprávy Fakultní nemocnice v Hradci Králové, z protokolu o lékařském vyšetření byla zjištěna hladina alkoholu v krvi v tento moment. Soud dále vyslyšel svědky [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří v době nehody cestovali po silnici I/14 vozidlem Fiat Brava. Tito svědci uvedli, že vozidlo Audi je předjíždělo na rovince před Dlouhou Třebovou. Auto je předjíždělo vyšší než zde povolenou rychlostí. Po té, co je předjelo, jelo delší dobu v protisměrné části vozovky. Tyto osoby také byly první na místě nehody, uvedly, že ve vozidle se nacházely dvě osoby. Jedna připoutaná za volantem na místě řidiče, která jevila známky života, druhá osoba, která se nacházela v zadní části vozidla, známky života nejevila. Z těchto výpovědí je zřejmé, že vozidlo řídil právě obžalovaný. Toto lze dovést i z toho, že vozidlo bylo nejvíce deformováno v přední části a na pravém boku. Došlo k odtržení přední části a motoru, deformaci přepážky motoru, která byla vtlačena do prostoru spolujezdce. Naproti tomu deformace interiéru v místě řidiče byla minimální. Tomu, že vozidlo řídil obžalovaný a na místě spolujezdce seděl poškozený svědčí i charakter zranění poškozeného, které mají výrazně pravostranný charakter. Obžalovaný byl při jízdě připoután bezpečnostním pásem, to uváděli svědci, je to i zřejmé z protokolu o ohledání vozidla po nehodě. Obžalovaný si nevzpomínal, jestli se poškozený připoutal. Na připoutání lze usuzovat z toho, že i bezpečnostní pás spolujezdce byl vymotaný a zaseknutý jako pás řidiče. Charakter zranění poškozeného byl zjištěn ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství.

Obžalovaný svým jednáním naplnil jednak přečin neoprávněného užívání cizí věci podle § 207 odst. 1 trestního zákoníku, vzal v nestřežené chvíli [REDAKCE] z kapsy klíče od vozidla zn. Audi a toto použil k jízdě do České Třebové a zpět, tedy zmocnil se cizího motorového vozidla v úmyslu přechodně ho užívat. Dále spáchal přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť řídil motorové vozidlo, tedy vykonával činnost, při které mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku. Tuto činnost vykonával pod velmi silným vlivem alkoholu, který zcela jednoznačně vylučoval způsobilost vozidlo bezpečně řídit. S vozidlem havaroval, způsobil na automobilu škodu přesahující hranici škody větší ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku a tímto činem způsobil jiný závažný následek, tedy smrt poškozeného [REDAKCE].

Jednání obžalovaného bylo obžalobou kvalifikováno rovněž jako zločin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 trestního zákoníku. Soud však po nařízení předběžného projednání obžaloby dospěl k závěru, že jednání je třeba kvalifikovat jako přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 3 trestního zákoníku. Na tomto názoru soud setrval až do vyhlášení rozsudku a uznal obžalovaného vinným ze spáchání tohoto přečinu. Obžalovaný způsobil smrt poškozeného [REDAKCE] a to proto, že porušil důležité povinnosti řidiče uvedené v zákoně o provozu na pozemních komunikacích č. 361/2000 Sb. Předně obžalovaný porušil ustanovení § 3 odst. 3 písm. a) uvedeného zákona, když řídil osobní motorové vozidlo, aniž by byl držitelem řidičského oprávnění pro skupinu „B“ ve smyslu § 81 odst. 4, tedy řídil vozidlo, ačkoliv nebyl k takové činnosti řádně proškolen a nebyly přezkoušeny jeho znalosti a schopnosti vozidlo řídit. Obžalovaný dále porušil povinnost ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) citovaného zákona, požíval bezprostředně před jízdou větší množství alkoholických nápojů. Zjištěná hladina alkoholu obžalovaného odpovídá vážné otravě alkoholem charakterizované stuporem – chorobnou strnulostí, obluzením. Obžalovaný pak porušil i ustanovení § 18 odst.

1, 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích, bezprostředně před nehodou jel rychlostí, která byla jednak nedovolená pro jízdu mimo obec a jednak zcela nepřiměřená profilu komunikace a povětrnostním podmínkám. Podle znalce dosahovala nejméně 140 km/hod. Obžalovaný porušil tři z nejzákladnějších povinností řidiče, pokud jde o rychlost a množství alkoholu velmi výrazně a je třeba porušení těchto povinností hodnotit jako hrubé porušení zákona o dopravě. V případě přečinů neoprávněného užívání věci podle § 207 odst. 1 trestního zákoníku a ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku obžalovaný jednal v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, věděl, že svým jednáním porušuje zájem na ochraně cizího majetku a zájem na ochraně bezpečnosti silničního provozu. Bezpečně věděl, že v takovém stavu není schopen vozidlo bezpečně řídit. Obžalovaný následky předvídané trestním zákoníkem způsobit chtěl, byl si vědom, že nenastane žádné překážky, která by vzniku následku zabránila. Pokud jde o přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 3 trestního zákoníku obžalovaný jednal v nedbalosti vědomé ve smyslu § 16 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Obžalovaný si byl vědom toho, že nemá zkušenosti s řízením osobních vozidel po pozemních komunikacích, byl si vědom toho, že požil značné množství alkoholu, navíc se pohybovat velmi vysokou rychlostí. Věděl, že tak může způsobit ostatním účastníkům silničního provozu závažné zranění či smrt, avšak bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že k takovému následku nedojde.

Při ukládání trestu soud postupoval ve smyslu § 39 trestního zákoníku, přihlížel ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem ve smyslu § 41 a 42 trestního zákoníku. Povaha a závažnost činu je dána zejména významem zájmů, které byly činem dotčeny, tedy zájmu na ochraně majetku, bezpečnosti silničního provozu a na ochraně života, dále formou zavinění, jak byla zhodnocena shora. Je třeba říci, že v daném případě byly vytvořeny všechny předpoklady proto, aby k uvedenému následku nedošlo. Obžalovaný neměl řidičský průkaz opravňující ho k řízení osobních vozidel, neměl automobil, svědek [REDAKCE] mu jej odmítl půjčit. Obžalovaný si přesto v rozporu se zákonem zjednal možnost vozidlo řídit. V krvi obžalovaného bylo přítomno 3.03 g/kg alkoholu, tedy množství trojnásobně přesahující hranici, po jejímž dosažení nikdo, ani nadprůměrně disponovaný řidič není schopen vozidlo bezpečně ovládat. Rychlost vozidla řízeného obžalovaným byla v době nehody řádově vyšší než rychlost povolená. Následkem havárie je těžký neodčinitelný následek.

K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je nezaměstnaný, žije se brigádně. Dosud se nedopustil žádného přestupku ani trestného činu, záznam nemá ani v evidenční kartě řidiče. Je držitelem řidičského oprávnění skupiny „A1“ od 5.10.1994.

Obžalovaný uvádí, že děj bezprostředně předcházející dopravní nehodě si nepamatuje, připustil však, že vozidlo řídit. Uváděl okolnosti, za kterých se vozidla zmocnil, připustil i požívání alkoholických nápojů. Vyjádření obžalovaného soud tedy hodnotil jako doznání a tedy polehčující okolnost. Obžalovanému dále polehčovalo, že dosud vedl řádný život. Věřohodná je lítost obžalovaného, koneckonců v důsledku jeho protiprávního jednání přišel o život bratr. Obžalovaný částečně hradil škodu jednak poškozenému [REDAKCE] v částce 63.000,- Kč, jednak [REDAKCE] částku 48.000,- Kč. Obžalovanému naopak přitěžuje, že se dopustil tří trestných činů, z toho dvou úmyslných. Jak bylo uvedeno výše, obžalovaný způsobil smrt člověka, tedy následek, který není možné odčinit.

Soud uložil trest úhrnný ve smyslu § 43 odst. 1 trestního zákoníku v rámci trestní sazby § 143 odst. 3 trestního zákoníku. Zde trestní zákoník stanoví dolní hranici trestní sazby dva roky a horní osm roků. Soud přihlédl ke všem okolnostem shora uvedeným. Vzhledem

k charakteru povinností, které obžalovaný porušil, k míře jejich porušení a s přihlédnutím k následku, který obžalovaný způsobil má soud za to, že nelze ukládat jiný, než nepodmíněný trest odnětí svobody. Vzhledem k okolnostem, které charakterizovaly jednání obžalovaného trest nemůže být uložen na samé spodní hranici zákonem stanovené trestní sazby. Za přiměřený soud považuje trest odnětí svobody v trvání tři a půl (3,5) roku. Při stanovení délky trestu soud přihlédl i k tomu, že obžalovaný přivodil smrt rodinnému příslušníku. Na druhé straně je třeba říci, že u hlavního líčení na obžalovaném nebyly patrné žádné zvláštní emoce nad neštěstím, které vlastní rodině způsobil. Pro výkon uloženého trestu soud obžalovaného zařadil do věznice s dozorem podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku. Obžalovaný se dopustil i dvou úmyslných trestných činů, uložený trest převyšuje výměru tří roků, soud však akcentoval doposavad řádný život obžalovaného. Přihlédl i k tomu, že nejzávažnějším z jednání, kterých se obžalovaný dopustil byl nedbalostní přečin.

Obžalovaný hrubým způsobem porušil povinnosti řidiče, způsobil smrt člověka, prokázal výraznou nekompetentnost k řízení motorových vozidel, proto mu soud uložil přísný trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel a to na dobu sedmi (7) roků. Alkohol a rychlá jízda bývají nejčastějšími příčinami závažných dopravních nehod. Ostatním účastníkům silničního provozu, je třeba dát najevo, že takováto jednání jsou pro společnost neakceptovatelná, neboť ohrožují ten nejzákladnější společenský zájem, zájem na ochraně lidského zdraví a života.

K trestnímu stíhání se s nárokem na náhradu škody připojila Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra ČR s náklady na ošetření poškozeného [REDAKCE], prokázala vynaložení částky 2.499,- Kč, jde újmu, která vznikla v příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaného, proto soud přiznal poškozené právo na náhradu škody v této výši.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání. Odvolání má odkladný účinek.

Případné odvolání musí být podáno zdejšímu soudu, a to do 8 dnů od doručení tohoto rozsudku. O podaném odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené pro jeho podání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

V Ústí nad Orlicí dne 31.3.2011

Mgr. Jiří Procházka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Michaela Beierová

Toto rozhodnutí nabylo **právní moci dne 2.6.2011.**
Doložku právní moci vyznačila Michaela Beierová dne 5.9.2011.

OKRESNÍ SOUD V ÚSTÍ NAD ORLICÍ

Husova 975, 562 17 Ústí nad Orlicí

tel.: 465 567 111, fax: 465 523 269, e-mail: podatelna@osoud.uno.justice.cz, IDDS: rjrabj7

NAŠE ZNAČKA: 51 Si 323/2020
VAŠE ZNAČKA:
VYŘIZUJE: Jan Gregar
DNE: 9. listopadu 2020

Vážený pan
XY

Vážený pane doktore,

na základě Vaší žádosti ze dne 8.11.2020 Vám v příloze zasílám požadovaný anonymizovaný rozsudek zdejšího soud ze dne 31.3.2011 č.j. 3 T 44/2011-128.

S pozdravem

Bc. Jan Gregar v. r.
ředitel správy soudu